

003

Verelag ocr geapegialiseerde navarsingsproajek ocrsee:s 1990,

orca ei Marae ae es ew ee

toe EE ae ee Rac eee ick ye ce ee et

i Aanlococrs.

Sedert Ernest Mancaoha Suid-Afrika in IGS aan boord die Halmoaral Castle verlaat het, het baie Suid-Afrikaners en kunskenners van hom verggeet. Skrywers CF, LL. Alexander, S62: Kuns in Suid-Afrika sedert (270C; Eemã Berman, 1970 en if8S:s Art and Artists of South Africa en Hane Fransen, 1981: Orie eeue kuns in Buid-Afrika) verantaggsaam im hulle cearsigqte van die Suid-Afrikaanse beeldende kun gy bycdreae hier Voc ey vertrek ma die buiteland - en later. Van ey betrakkenheid by die na-oorlogse Cobra-beweqing 1940-31) ward mie kennis gengem nie.

mK het koevalliq van hierdie Suid-Afrikaner gehoor. Dit was na aanleiding van die Cohbra-oarsigtenttoaanstelling in FParys se Musãe dã\200\231Art Moderne de la Ville de Faris (1992-3) waarvan Karin Bredenkamp my vertel het. Vyf gaar later loop ek â\200\230n katalogue van daardie oorsiggtentcanstelling raak en kan @k iets meer oar hierdie Suide-Afrikangre: Ernest Mancoba, lees.

Aibecewel die bagencemde Suid-Afrikaanse kunshistarici oanbewus WAR Vem gy kung, het dit nie beteken dah hy heere eal ceneete in ey gebooarteland was nie. Die beel dhouer Lippy Lipshitz erken ay uiteander like talent in â\200\230ãn artikel Gerard Sekete, wat hy vir The

African Drum (Junie, 195 skryf em in Staffrider (Band & Nea. 2,

iGG2) wys Mpikayipheli Figlan in Ntate Seketeo daarop dat Sekota

nie die eerste awart khunstenaar was an ham in die buiteland te vestig mnie: "Ernest Mangeba fepelled Mancoba by same Eureane@an art historians) was the first to leave the countrey for France just before the second wor tc ware. Nothing mich is known about him except that he was a sculptor friend of Seketa'â\200\231s whoa ance carved an African Madanna, which artist Lippy Lipehite noted, â\200\230was interesting far its peculiar symboligm af the glary of the African Mother!" Â¢:39). Figlan se artikel lok reakesie ult. Nimrod Ndebele, (â\200\234nm vriend en aud-kellega van Mancoba en Sekoatea reageer in â\200\230nm brief aan Staffrider (Hand & Ne. 3, PFS). Hy wye daarap dat Manceba die kharrekt@ spelling is.

Gok David Eoalane het in ey naversing oar Gerard Sekoata van Mancaoba te hore gekam. Laasggencemde was die dryfveer aqter Sekoata ae vertrek na Parys.

In Februarie-Maart i9Re pious Reinhold Cassirer â\200\230on Sint obnateia dad Var DBekata se skhilderye en tekeninge by sy kuneeaal im Ragebank. Na aanieiding hiervan kam @k in aanraking met Nimeoad Ndebele em Louis Makenna, albe@i oud-koalleggas van Sekatea en Manceba. Hulle bet al vier saam in iGS? anderwys gegee aan die Khaiso Sekand@re Skanl, dighy Fietersburg.

Navarsing in die leeskamers van die Transvaalse en Sentrale Argqiefbewaarplek, Pretoria en Historiese Dokumente aan die Universiteit van die Witwatersrand asook â\200\230n uitgebreide korrespondensiea het my aan die einde van IV8h in staat gestel am

â\200\230ai redelik volledige curriculum vitae van Manceba vir Steven Sack

y
he

se Neglected Tradition wat im die dJohanneshburagse Kunemuse
aangebied iÂ¢, Saam te stel,

im daardie getadium van my nmavorsing het dit duidelik gewoord dat
moaantiike verheldering car vrae by Mancoba self en ey kunswerke
in die buiteland 16. Hier kon @k nmi@ inliqting kry nie oor vrae

gas: Wat het gelei tot die ammesvaai in sy styl: wathber boek oar

fi

Mfraikackuns het ey a@ vir did kuns oceopggemaaks het hy kankak mek
Lippy Lipshitz (if03â\200\224-80) en Elza Deieamba (1902-70) gehad; wah het
geword van die stukke wat hy vir die Rykstentoanstelling gekerf
ety G6 dig ingkrif van ey naan agterap St Augustine af
Canterbury NE. Manceaeba, em hoekams waaram het hey atc. aan Wid Lem
Sandberg ge Cobrac-tentoonstelling in die Stedelijke Museum,
ansterdam cdeeltgeneem nie?

Dan is daar mog die hele kwessie van sy Sfrika-agtergrond: is
dit gaeloe, Xhasa of Finga?

= BRekendstelling

22k Verantwearing

Voordat @k verslag daen van my andersoek in die buiteland eers
die een en ander car die skilder-beeldhouer: Ernest Mancoba,

Die verheldering wat my onderhoude en doakumentasie in die
buiteland meegebring het, vul nie net leemtes aan nie, maar het
gelei tot voortgesette navorsing in Suid-Afrika na my terugkeer
in November 1990, Vir â\200\230n voller beeld van die kunstenaar sal ook
van die laasgencemde feite betrek ward. Vir die buitestander kan

sekere name en feite irrelevant voorkom, maar na my mening dra

die optekening daarvan by om erkenning te gee aan daardie Suid-

Afrikaners wat mie elders in die amptelike historiese annale
Wergkhym mie.

Voordat ek gesifigter wat ek in die buiteland gedoen heart
tydens Julie en Okteaber, gaan ek eers 'n beknopte biografie van
die kunstenaar gee sadat die broketukke inligting, wat met my
besoek aan die buiteland verband hou, teen sa 'n agtergrand
gelees kam word. Op die manier gal van die bogenoemde vrae, wat
voor my vertrek reeds antetaan het, ook beantwoord ward.

Die Biografiese besonderhede

Irwin en Florence (née Manggangwana) d Manceba van Teame in die
Oos-Kaap geoude kind, Ernest Methuen is op 29 Augustus 1904 op
Boksburg geboore (nie 1910 nie, sans die Cabra-kataloquese aandui,
of iO? soas wat die Duitsers met sy internering gerappoorteer het
miskien). Irwin Manceba wat agk 'n evangelig in die Presbiteriaanse
Kerk wag, het op die Camet-myn (Boksburg) gewerk. Florence doen
maatekaglike werk om te gee onderrig aan voorskoolse kinders. Sy
behoort aan die Anglikaanse kerk om deur haar toedoen ontvang
te word en onderrig aan verskeie Anglikaanse kerksekolle: 1909-15 op
Boksburg: 1915-20 op Benoni en 1920-3 aan die bekende Diocesan
Training College op Grace Dieu, 20 kilometers wes van
Pietersburg. Sy kam aan moederskant, eerwaarde Alvin
Manggangwana, key vir hom plek by Grace Dieu. Dit is hier waar hy
as onderwyser opgelei word en tussen 1924-9 onderrig in Zoeloe en
ander algemene onderwyse gee. In 1927 slaag Manceba die
Juniarsertifikaat-eksamen.

Dit was ook aan Grace Dieu dat sy kunstenaarskap ontluk het.

iy het egter van Jongs af briewemeagsie@s: gekerf.) Onder guste

Pawling van die Community @f the Resurrection of Our Lord se
hg Cat dag e Keg eergure whe

leiding doen hy sy eerste Kerf wer k en aim iS29 antetaan ey Bantu
ten

Nadenna. Hy voer die be@id uit vir die Mariar-kapel ap Grace Dieu.
Dit trek aandag en is in kerkkringe hoagq aangeprys.

Die skrynwerkwinkel en houtkerfwerk-afdeling by Grace Dieu het
landweyd en oinm Engeland bekendhne@id geniet. Hulle voorsien baie
Kerke var kerkm@ubele @en @kklesiagtiese nmuthevoorwerpe.

Im 1930 gkheyf Manceba met benbuip van â\200\230nm beues in as student aan
die Sauth African Native College by Alice in die Oos-kaap, die
Univergiteit van Fort Hare van vandag. Die beurs is van die
Transvaalee Onderwysdenartement en bedeaie Â£30 per jaar vir die
duur van drie jaar. Hy matrikuleer in 1931 en volg dan â\200\230n BA-
kursus tat 19SE met die oog ap â\200\230n loopbaan in die joernalistiek.
Gedurende hierdie periode raak hy bevriend met J. Ramfakir wat
uitgeblink het as wiskundige, George Singh en George Carr.

Hy speel mie net vir die universiteit rugby nie, maar ook â\200\230n
leidende rol in die padvinder-beweging, debate- en literÃ@re
vereniings. In 1935 word hy voorsitter van die studenteraad.
Dewre debatvoering tussen die studente van Fort Hare en Rhodes-
Univereiteit raak Mancoba bevriend met ene Shapira van die
debatevereniing van die Rhades-Universiteit en protpesore ey ae.
Rousseau en Desmond Houghton. Rousseau was befindruk met Mancaba
ge intellek en etel sy geskiedenislesings tot Mancoba se
beskikking. In b9Sy dig jaar waar in hy anderwys aan die Khaienc

Sekand@ree Ohoaal qee behaal Manceba ey RA-graad deur die

Universiteit van Suid-Afrika met geskiedenis en Engels as
hoofvakke.

Gedurende sy vakansies voer Manceba kerkanpredigte uit. In 1935
voltooi hy St Augustine of Canterbury vir die Sint Augustinus-

kerk in Belvedere, Kent (Engeland). Hy het in die tyd op juiste

7"

klady teen dit is opvallend dat hy vir Augustinus Varn Kantelberg (7

1944-1950) die biskoplike band omhang wat dui op die juk wat op
hom gerus het. Hierdie sendeling, die stigter van die Biskopdom
van Kantelberg, het tevens onder die vlag van Kent gaan werk
en daarom was die opdrag vir hom sa moeilik. Dit word met die
band versinnebeeld.

Ander kerkstukke wat hy geskied, is die Nater Christi in navelgung
van die Nater Dei van die Wintage-Kloster in Oxford; ook die
voorgevel vir die altaar in die Woodville-kerk en 'n fontein
vir die Maria-kerk. Die altaar-paneel is geskied op die
Hingerdsteek van Johannes IS. Die laagsgewone is albei in
Grahamstad.

Vir twee agtereenvolgende jare (1934 en 1935) word werke van
Manceba aanvaar vir die jaarlikse tentoonstellings van die South
African Academy in die Selborne-saal, Johannesburg. Future Africa
(1934) is 'n uitbeelding van twee seuns, Manceba se jongste
broer, Ronnie, en sy vriend. In 1935 word die eerste prys aan hom
toegeken vir die stuk op die Egther May Bedford Bantu Art
Exhibition op Fort Hare. Die ander stuk wat deur die South
African Academy aanvaar is, was Nebanta (Noeder van die mens).,

Volgens die katalogus het die kunstenaar 'n model af geskied

vir hierdie stuk.

in 1936 onderhooud wat Cape Times met Manceoba voer tydens ey verblyf in Kaapstad gedurende 1936, sê hy dat hy na modelle werk: "I make all my studies from models, and I would like to work among more material subjects than I can find in the towns" (1935). Trouens, toe hy nog klein was, het sy moeder hom aangemoedig om

(0-2

te teken en sy gueter - Edith Ntombi en aangevra om vir hom te poseer.) Die onderhoud is in Irma Stern se ateljee gevoer en volgens die verslaggewer heb sy 1936 hoe dank van Manceoba se kuns gעהאד.

Tussen IGS en 1936 werk Manceoba vir 1936 paar maande as assistent by 1936 woonstelgebou in Kloofstraat, Kaapstad. Hy leer vir Stern om raak bevriend met die beeldhouer Lippy Lipshitz wat in 1932 teruggekeer het van sy studieverblyf in Europa. Deur Lipshitz maak Manceoba kennis met die boek oor Afrikaners van Faulstich Guillaume en Thomas Murnick (1926): Primitive Negro Sculpture. Die boek het 1936 blywende dank op Manceoba gemaak en dra in my Beine) gaan met die voorbeeld Son Stern se kerfwerk by tot die stilistiese verandering wat in sy kunstuiting op daardie stadium voorkom., Wanneer Manceoba later 1936 artikel oor die kunstenaar in Afrika skryf vir 1936 Deense tydskrif, Hvedekorn (1942), haal hy uit Guillaume en Murnick aan.

Op grond van die onderhoud met Manceoba wat in die Cape Times

Verskyn, skryf die staatssetnialang, dr. N. J. van Warmela, aan die

asegtert-naturelle kammigseariag in Kaapstad dat hy beelde (Yeats and natives") benadig vir die Departement van Naturelle

Bake se ultetalling ap die Rykstenteanstelling. Daaram sal hy dit wWaeedeer as cig hammiggaria vir Manceba gal antbied. â\200\230n Mei SkOnNSessie ward vir hierdie doel aan ham uitgereik sadat hy

4

ham in Pretoria agp i April kan aanmeld.

Mediavdekking (Rand Daily Mail, i4/03/%1934; Cape Times

? weg

LA/OR8/19S346, Grace Dieu Bulletin, dunie 19346 en Neve, i974: i356)

gskhep die indruk dah Mancoba die apdrag uitvoer. Dit was eqter nie die geval mie.

Mancaobea vertel dat toe hy in Pretoria by die Departement van Naturelle Sake hoor wah daar van hom ver wag word: am toeriste-aandenking met â\200\230m kwanguis "foaolklargistiese" Afrika-stemming te kerf vir buitelandse besoekers aan die Ryketentocanstelling en am toesiq te hou oor ander beqaafde gwart kungetenaars met diesel fde apdrag, het hy die aanbad van die hand gewys. Vir die amptenare wae ey houding andenkbaar. Watter gwart man vexamaai or betrekking as magasynmeester teen Â£2 per maand? Hy ward gevra am daaraar ma te dink em die volgende daq weer te rapparcteer, Toe shaan mie. Bhele ham te woord, magic Manceoba het reede sy besluit geneem. Vir ham wags dit â\200\230nm uitggemaakte gaak dat â\200\230nh kunstenaar die veyheid moet geniet am â\200\230n bydrae tok kunse in die alggemeen te maak

in die behoeften van die toerisgte-mark be vaorgien nie.

Dit moet am en by hierdie tyd wees dat hy die beeldhouer Elza Deiomba antmeeh. Lipshitz stel hom per brief aan haar voor. Later verskyn haar naam onder die benoemde referente vir Mancoba toe hy

by die Bantoe WNelsyntrust aansaek doen am â\200\230n tag@kenning en lening

tondersakeidelik £100) vir verdere kunsopleiding in Parys. Die ander benaemdes was die. Mex Marhienssen en paaft. G. EF. Pearse (albei verbonde aan die argitektuurskool by die Universiteit van die Witwatersrand), broer Rager Castle (van St Fetter 's Kloosterskool, Roastenville) en mnr. Jan Niehuys. Senaatslid

Rheinall Janes (184 - 1953) en mev. Wilfrid Parker, die biskop

van Pretoria se vrou, het hulle beywer vir Mankoba se saak.

Mankoba se werk neem in 1936 'n heel nuwe karakter aan. Hiertoë het hy veral met Stern, Lipshitz en Dlamini asook Guillaume en Muneo se antledings van Afrikakuns. Laasgengende laat hy besef dat die kunsverwagtinge baie hoër is as wat hulle van die Weste vergelyk. Die vernuwende uitwerking wat Afrika se kerfwerk en musiek gehad het op die Europese kunsvorming in die vroeë twintigste eeu, word oortuigend in die slothoofstuk Ver Guillaume-hulile se boek bespreek.

Verder is dit ook in die jaar waarin Jesse Owens - in weerwil van rassediskriminasie - sy legendariese vertoonings op die Olimpiese Spele in Berlyn lewer. Prof. I. O. Rousseau wat toe in Berlyn is, stuur aan Mankoba 'n poskaart van die atleet., Die volgende jaar voltooi Mankoba sy BA-gradkursus.

Mankoba het van die begin van sy loopbaan af 'n Afrika-identiteit aan sy beeld verleen. Waar hy aanvanklik die Europese gelaatstreke van die heilige maagd 'n kind vervang met die van 'n swart vrou en kind begin hy steelselmatig weg beweeg van hierdie nabootsende na vertolkende vorms. Aanvanklik is die

erkenning voorlopig. Daar is 'n afwyking van die normale

verhoudings tussen ledemate: buitengewoon groot voete en dye in Nusician em Figure of a woman. In die partrette (Head en Napedi Head) wat hy gek in IG3& kerf, val die khliem meer ap die algemene as die gesifieke.

herve dn Fadth (i936) kam Manceba tot â\200\230nm vergelyk met die kuns var Afrika. In die stuk maak hy ham los van die Weste se Ohristelike-kolaniale stylone, . Opvallend van die Shuk waarin die ininteraksie tussen twee mense (â\200\230nm quer en kind, as â\200\230nm voor die hand liggende aanname) ver ken word, ig dat hier geensins sprake is van klakkelose navolging van Wee~ en Sentraal Afrikaanse voorbeelde nie. Binne die hautenytradisie van Afrika is hierdie giening van ouer (ma) em hind mie alledaags nie.

In AGS? ward Mancoba aangestel as anderwyser in Enge@le aan die Khaiesoa Sekond@re Skool dighy Fietergburg. (Dit was die tweede sekand@re skanl vir gwart kinders in die Transvaal em behoort net saas die eerete een ~ die St FPeterâ\200\231s in Rasettenville, Johannesburg ~ aan die Anglikaanse Kerk.) Hier ontmoet hy die gkilder Gerard Seketa (wat hom in 1947 ma Frankeyk sou valg), Louie Makenna en Nimrod Ndebele. Die laasgencemde twee het later

ingpekt@urs van anderwys in die Trangevaal geward en het albei

dramas GQegkryf wat deur die leerlinage @n onderwysera van Ehaise gogevaer ig. Trouens, Ndebele was vermoed@iik die e@erate dramaturg van wie daar â\200\230n drama in fo@loe gepubliseer is. Onder die geesdriftige leerling-toneelepelers was die latere skrywer

Cam Themba.

Dearcdie jaar was Khaigo ge ultelae in Engels die bheste in

Tranevaal. Mancobe key die laf vir Nierdie prestasie en hy is toe

reeds in alle @erns besiq om re@lings te tref am sy kungsetudies
carsee voort te sit.

In Augustus iGSe vertrek my uit Kaapstad na Engeland. Hy ward
afgesien deur dr. Goolam Goal, wat tot met sy afsterwe enkele
jare gelede ham vir die belange van sy gemeenskap bly beywer het.
in Landen vertoef Mancaoba lank geneeg am die versameling Afrika-
ery Oseaniese Kune Gn die British Museum te besigtig. Hy woan amak
lesings aan die Lendan Schaal of Economics by omdat die bepaling
van die ge@dwaarde vir arhbeid ham gelnteresseer het.

Enkele weke na die aanvang van die akademiese jaar begin hy met
ey gtudies by die tcole des Arts DÃ©coratife in die rue dâ\200\230Ulm,
Parys. Daar raak hy bevriend met die Deense keramiekkunstenaar ,
Christian Poulsen (1911-) deur wie hy ander Deense kunstenaars
s0a8 Ejler Bille (1910-) en Sonja Ferlov (1911-84) met wie hy
later trou, leer ken. Saam besoek hulle die MusÃ© de lâ\200\230hamme.

Boos Mancoba het Ferlov toe reeds â\200\230n kennis van Afrikarkuns.
Haar OUuGire wae bevriend met die Deense versamelaar van Afrika-
kuns, Carl Kjeremeier, en sy vrou, Amalie. Oktober 19354 stel
Ferlav die publikasie bekend van die eerste band van Kjerameier
ge gesaghebbende werk oar Afrika-kuns: Centres de style de la
seulpture nÃ©ere africain, aan die Deense leserapubliek in die
kuntydekrif Linien (1934-39), waarvan sy (nm medewerker wag.
Tydengs die Mancobas ge verblyf in Denemarke sou hulle dikwele vir
Rjeremeier aopsoek en na sy vergameling kyk.

In 19Â°39 word die dreigende oarilag â\200\230n werklikheid en alle Dene

ae

if versoek om na Denemarke terug te keer. In die hawe van

Antwerpen het â\200\230nm Deense skip op hulle ggewag. Poulsen is toe reeds in Denemarke waar hy by sy cuers met vakansie was. Ferlav en EKilie noci Mancoba saam met hulle, maar die kaptein van die skip kan nie vir hom as vreemdeling verantwoordelikheid aanvaar nie en die virriende se wed ghei.

in daardie stadium is die eniqste veilige roete na Engeland via Portugal. Mancoba en â\200\230n Amerikaanse vriend, wat musiek in Parys gtudeer, tref re@lings am na Engeland te reig. (Vandaar die raaicelagtigeg vergoek am Â£60 wir Mancaba an die Bantoe Weleynteust-lÃ©er. Die bedrag sau ham in staat stel am Portugal toe te reis.) Die dag voor hulle vertrek ontvang Mancoba â\200\230'n brief Van Ferlov waarin ey skreyf dat sy op pad if Parys toe. Mancoba biy agter.

in Denemarke wat toe reede Duiterkbesette gehied was, kry Ferlov vVerlof am na FParys te r@ig. Sy sluit by Mancoba aan, Manceba ward in November 1940 geInterneer op grand van die feit dat hy ag Beitee onderdaan gereken word. Tot met die beviryding (1944) ward ny by La Geande Cagserne, St Denis (Seine) aangehens. In LP42 trou. hyo em Ferlovy in die kamp.

Nea die oorloqq veebiq Ferlavy en Mancoba hulle met hulle enigste seunm, Marc iWaongad, wakt in if45 gebore is, in Denemarke. Daar woorn hulle in die darpie Kattinage, VAP Rapenhagen af nie fi947â\200\224-Si). Dit is gedurende hierdie periade dat hulle betrek ward by die inmternasionale hunsbheweqing Cobra.

Cobea woed oo & November 1948 in FParys gestiq in re@aksie ap

André Eretanm (1896-1945) se pouslike gesag in die Surrealisme. Die stigters is die Deen Agger Jarn (1914-73), die twee Beloe Christian Dotremant (1922-79) en Noiret (1927-), en die Nederlanders Karel Appel (1921-), Constant (1920-) en Corneille (1922-3, Jarnm was 'n vriend van Ferlov. Die naam Cobra is Baamgestel uit die hegin letters van Cotpenhagen), Eretussel) en Aimeterdam). Tot 1931 wanneer Jorn en Doetremant, die stukragte agter Cobra, weens toring gehospitaliseer word, is die beweging aktief.

In November 1940 meen Ferlov en Mancoba aan die jaarlikse Hbententoonstelling in Copenhagen deel. Aan hierdie tentoonstelling wat die eerste manifestasie van Cobra is, neem ook deel die Nederlandse Experimentele Groep. Appel, Constant en Corneille reis van Parys af met hulle eie werk en dié van Eugène Brands (1913-2002), Jan van Nieuwenhuys (1925-85), Anton Rooskens (1908-76) en Thea Wolvekamp. Hulle kom vir die tentoonstelling. Op daardie tyd is Jorn en Detremont agok in Kopenhagen.

Die gagkunstenaars was beïnvloed deur die werk van talle Deense kollegas. In Denemarke het die kunstenars wat aan die tydskrif Hellesgten (1940-44) gedurende die Tweede Wêreldoorlog meegewerk het, onverstoord voortgegaan om vooruitstrevende kuns te skep. In Duitsland sou hierdie stukke gebrandmerk en verbied geword

het. Constant skryf in Reflex i: "I have never seen anything like it in other countries. Our Danish comrades showed us, us and our Belgian comrades, what there still remains to do for all those who consider art as a weapon of the spirit, as a tool for the

me!

canetruction, the transformation of the world, and the artist as
&a worker who subordinates all his possibilities, all his
activities to the common task, and who does not seek to be great
but usefulâ\200\235 Lambert ISSR: 104).

In 1949 ontvang Mancoba â\200\230nm uitnadiing na Willem Sandberg se
historiese Cobra-tentoanstelling in die Stedelijke Museum in

â\200\230

Amsterdam. Al die lede van Hist ok nie hiermee gelukkig nie

co

and dat hy â\200\230nm vireemdeling was. Daarom neem Manceaba nie deel nie.
fransies gegee word â\200\230nm week van Mancoba as buiteblad vir die
Hitet-katalogus van daardie jaar gekies. In 1980 ontbind die
Yereniging am dgrand van meningeverskille oor Cobra se
inkusgewordte enerseids en ãn pleëidaai vir ggeometriese uitdrukking
aan die ander kant.

Ferlov en Mancoba het die rypleid van segging met hulle Deense
medekunstenaars gemeen. Ferlov het deur die aagrigsjaar slegs
aan een beeld: SBAudptur gewerk, Mancoba hervat na die bevestiging
ay yvoor-oorlogse verkenning van die gutaamnie van beeldmiddele.

Voor die internering (1939-40) wend hy reeds linn in â\200\230m nnnie-
beskrywende hoedanigheid aan en vermy hy beskrywende titels vir
sy werk, Hy voel aan met Skildery, Tekening af Beeld. Spirale,
kassentriese sirkels, chevran-patrone, stippels en arsering werk
agecgiatief en daardeur antetaan enersyde â\200\234maskere' /"poartrette"
en anderseide vrye kampoasisies waarin die merke saos disseldans of
lynsterre agter die papierangperviak emrei. Dit is duidelik dat die
Hollandse kunnegeëgkiedkundige, Willemiin Stakvis (1974: eet }

anbewus wag van hierdie tekeninge (naw in die Kunsmuseum ap

Silkeboarg) wanneer ey die volgende apmerk ocr Mancoba se kuns bine die kader van Cobra: "Zijn werk moet nauwelijks iets gemeen hebben gehad met dat van Zijn groepsgenooten. Ik zag naar het naturalisme neigende gestileerde houten beeldjes van hem uit de tijd van vileak ma de agaorlag tik kan niet meer terugvinden waar) die sterk zijn Afrikaanse afkomst verraden. Later kwam hig er aak toe op heel spontane wijze te gaan tekenen en schilderen. Van dit latere werk zaq ik het @en @n ander tijdens mijn bezoek aan hem en Zign vrouw te Parijs, voorjaar 1963". (My aanname - kyk 3.3 onder probleemstelling ~- vaordat ek met sy werk in aanraking kam, dat hy deur kontak met die werk van fopel, Jorn, Lucebert en Canstant â\200\230nm etylverandering anderggaan, is verkeerd.)

Gedurende hulle verblyf in Denemarke kam Mancoba veral onder die aindreuk van die Middeleeuse miurskilderye in kherke an die platteland. Sy ryk kle@ur- en ruie verfaanwending van voor die eorlaq (vgl. SkÃ©ildery, Skalling-versameling, Kapenhagen) word nou Vervang met on dro@ tamper kasefnagtige@) kwaliteit (vgl. ShÃ©ildery in die Van Sthuijvenberg-versameling). Na 1950 doen hy geen beeldhouwerk meer mie, Hy wy ham daarna aan skilder, teken en Grafiese werk.

In 1932 besluit die Mancobas an terug te gaan na Frankeyk. Tussen 1932 en 1940 woan hulle agp die Franse platteland in die darpie Qignycen-Valois (Aiene). Dit is gedurende hierdie periode dat Mancoba se totemfiguur: â\200\230nm voorsaat~konfigurasie wat sterk herinner aan die EKota-grafbeelde van fare , gestaite kiry.

Tydens hulle verbiyf ap die Franse platteland ward hy oak

io

medewerker van Madeleine Rousseau se Le Musée Vivant nmadak hy in
i?fSS â\200\230n brief aan die tydskrif rig waarin hy die eietydse
Afrikeaan se standgount stel. Hy bepleit â\200\230n herondersoek van
waardes en anvoaorwaardelike begrip vir mekaar. Een van sy bydraes
wek die

belangstelling van Georges Bataille (1897-1942). Hy
Mancoba om â\200\230nm antmeeting te re@l, maar die twee het nooit
bymekaar uiltgekam mie.

in 1946) hey Mancoba Franse burgerskap @n in daardie jaar vestig
die gesin hulle in FParys waar hy en sy Seun nog woan. Ferlov is
in 1984 oorlede.

Verheldering

Wig if op kwessies: (1.) gewern, mig sieges deur ultvoerige
geegprekke @en anderhaude wat @k met Mancoba en sy seun, Wonga, in
Farys en Kopenhagen gevoer heb mie, maar aak deur besoeke aan
MAUGEUME, Partikuliere versamelings, biblioteke en anderhaude met
betrakkenes by Mancoba er ey kun,

in die verband gaan @k aan die hand van my reigsplian versiag
cesery 2

oredr aley Ss Axo AL de ey)

Manceaba gel? het alle kntak met Suide-Afri ka Verbr@ek, Ey vrou,
die Deense beeldhouer, Sanja Ferlov het eqter gereeld aan een van
haar ghoansustera imev. Commie Niangwe van Matatiele@) in Suid-

Afrika geskryf. Na haar afsterwe if ook hierdie verhbinding |

Gest aak.

Een Vert die groctete etruikelblokke in my anderneming was am

met Mancaba in aanraking te kom. Toe ek ham uiteindelik on 24

Julie ontmoet, is ek vergeker van sy steun. Hy beklemtoon die

belangrikheid daarvan dat gespreksgenoote inligting uitruil sodat hulle by 'n oopstelling van benadering - wederaydse vertrooue - hart uitkam.

Voor my vertrek na Enggeland, sien ek weer (30 Julie) vir Ernest en Wonge Mancoba. By daardie geleentheid lig hy die sluier oor die keerpunt in sy kunghenadering: Faull Guillaume en Thamas Munro ee Primitive Negre Sculpture tkhyk 2.2) wat hy in die Kaapstadse Openbare Eibliateek geraadpleeg het. In die laaste hoofstuk gaan die skrywers in op die vernuwende uitwerking van Afrika se beeldhoukuns en musiek ap die kuns van die Weste aan die begin van die vin tigete BEL e Sei.) Van Gogh-oorsiggtentoonstellings in Amsterdam en Otterle (18 em ii Julie):

Gerard Seketa anthou (Lindap 1980: 18) hoe Mancaba, toe hulle destyds gsaam onderwys aan die Khaisa Sekendare Skool (digby Fietersburg) gegee het, na die lewe van Van Gogh verwys het as raiyn vir die kunstenaar. Daarom het ek van die geleentheid gebruik gemaak am die Van Gagh-tentoanstellings ter herdenking van Yan Gogh se handerste sterfiaar, te besoek.

Qar die jare het Manceba se agting vir Van Gogh nie afgeneem nig, Of sy aanbeveling lees ek (in vertaling) Antonin Artaud se apstel (wacrmee Manceba identifiseerd: Van Gagh au tle Suicidal de la Beciet, Dit gee my 'n indruk van sy heuding as kunstenaar

teengar die gemeenskap.

Ly

betaphr-Z,

Mancoba en Ferloavy se eenvoudige leefwyse en hulle toegewyde

manier van skep, staan lynreg teenar die obsessie met produksie
en erkenning wat nou amper sinoniem met kunstenaarskap geword
het.

3.2 Landen (1 oâ\200\224- LE Augustus 1990)

Navorsing in die British Library het my uiteindelik gelei na
publikasies wat ek in die Rhodes House Library, Oxford, in die
CMS Max Warrenc-versameling kan raadpleeg. Hulle hou verband met
Grace Dieu, die Anglikaanse onderwyskollege naby Pietersburg waar
Mancoba opgelei is. Twee boeke van die stigter van die kollege
eerwace John Lahimer Fuld en die latere biskop van Lebembere
om sendingwerk in suidercAfrika: African Native Missions en The
Romance of a South African Missionary, asook H. FF. Thompson se
Worship in Other Lands as a study of racial characteristics in
Christian Worship).

In die laasgenomde publikasie is Mancoba se Bantu Madonna as
frontispies afgebeeld en Thompson (1935: 141) verwys na die stuk
wat Mancoba in 1929 gemaak het ag: "Perhaps the most notable work
of art that can be shown is the Madonna carved in wood at
Grace Dieu, where woodwork and carving are taught; it is truly
African in spirit...". Thompson benadruk die gebrek aan
waardering vir die kunsvorm van swart Christene. Hy betreur dit
dat so min gedoen is om die weefwerk van die Ashanti en kralewerk

van die Ashanti vir gebruik in die kerk in te sien. Verder wys hy
daarop dat die Italiaanse madonna haar baba anders vashou as

*

Swart mense, Gaan asof hulle vreemd vir die kerkgoeters van

Afrika. Daarenteen onthou hy die waardering wat 'n swart diaken getoon het vir 'n uitbeelding van Christus in 'n Zoeloe-hut.

Naveel was 'n beeld van Mameba wat in 1938 deur die Universiteit van Landen aangekoop is, het niks opgelewer nie.

In Belvedere, Kent, het ek die kerk van Sint Augustinus van Rantelberg besoek. Mameba se beeld van die heilige wat hy in opdrag van die seunskilub van die gemeente in 1952 uitgevoer het, is heeds 'n gewaardeerde stuk. Die inskripsie is inderdaad N. E. Mameba. Dit is vreemd omdat hy voorletter E. M. is. Twee maande later verduidelik Mameba: Van die Sjanganv-mynwerkers wat saam met hy op die Qee-Mand gewerk het, ontvang hy benewens die name wat hy ouers hom gegee het, die naam van die grondlegger van die Bjangans, Nqungunyana.

In Landen het ek twee persone ontmoet wat hom as student aan die Universiteit van Fort Hare geken het: suster Mariya van die Community of the Resurrection of Our Lord en mev. Ludwick Petersen (née William). Wit die anderhoude wat ek met hulle gevoer het, lei ek af dat die rassediskriminasie in Suid-Afrika vir Mameba verbitter het. Met toe was sy aptrede dié van lydelike verget. F. Petersen antwoorde dat hy as studenteraadslid sy medestudente gemaak het teen B. Tereakipes en vaarspraak gemaak het vir gelykwaardigheid tussen mense. Die indrukke van beide seuns was later deur die Deense keramiekkunstenaar, Christian Foulson wat hom by sy aankoms in Parys leer ken, bevestig word.

o.5 Denemarke (15 April 1990)

oo

eee dl Rogpenhagen

My bes

9@k aan Denemarke het saamgeval met Mancoba se vakansie in Kopenhagen. Hy en sy seun het by sy handelaar, Mikel Ander eer , wat my dikwels oarqgenoai het, tuisgegaan. Soa het ek Mancoba beter ieer ken. Ons infarmele gesprekke wat tot wedersydse apenhertigheid ggelei het, was waardeval vir die onderhoude wat ek tydens September en Oktober met ham in Parys sou voer.

Ek Met veye toegang tot Mancoba ge khungswerke in Andersen se KuUMmSeaad @em huig geniet. Daardeur ken @k â\200\230nm indruk varm van sy kuns oa die Taeede Wit et doars'on tat i990, My khoantak met Andersen stel my in ghaat om @ersterangse kennis van die beeldhoukuns van Ferlov, wat agk goed in ey versameling verteenwoordiq ig, ap te doen. Verder het ek vrye toegang tot sy boekery geniet. Dit sluit onder andere baie seldsame Cohbracvpublikasies in. Deur hierdie bloogtetelling, raak @k bewus van die wedersydse betekenis van Fevloay em Mancaoba ge kunguitinge. Dit wan daaram nie â\200\230nm geringe ervering mie an die film, Senja Ferlov Nanceba, van Torben Glarba em Ebbe FPre@eigler te si@nm mie. Die film is in i823 gemaak. Ferloav was hoe r eecde giek, Deur Andersen en Wanga Mancaba bekom @k on hopie daarvan.

Deur my anderhaud met die Deense kheramiekkunstenaar, Christian Foulson, kiry @k ingsig in die kunsanderriq aan die tcole des Arts DÃ@ecaratife, crue dâ\200\231 Ulm, in Parys em ook Manceba se verhbitterde houding ten apsiqte van EurapeÃ@res. Hulle het albei aan die kunskoal anderriq antvang. Omdat Poulsen Engels magtiq was, is

hy gevea am ham occu die "â\200\234Engелеmanâ\200\235 te antferm toe Mancoba enkele

ee

ue

wek@ ma dig aanvang van die akademiese jaar ham in Oktober-

November (19^{de}38) by die skool aanmeld. Die onderrig daar het nie veel ruimte gelaat vir aorepranklikheid nie. Poulsen anthou hoe $\frac{1}{200 \times 230}$ ha gorepraiklike antwerp van Manceba geen waardering ontvang het

nie. Dit was $\frac{1}{200 \times 230}$ nm reliëf vir $\frac{1}{200 \times 230}$ 'nm restaurant. Daarom moe wynmaak verbeed word. Manceba gebruik die maak van palmwyn as onderwerp

em l@ khiem ap palmbome. Poulsen wat $\frac{1}{200 \times 230}$ nm ultetekende punt key wir ay $\frac{1}{200 \times 230}$ atgesaagde $\frac{1}{200 \times 235}$ antwerp met druiweblare is se ontgoagel deur die gebrek aan waardering vir Maencoeba e $\frac{1}{200 \times 231}$ n dat hy besluit am nie

banger aan die skool te studeer nie. Mancoba bly eqter aan tot

1940 wanneer hy as Eritse onderdaan deur die Duitse besetters

geGnterneer ward.

hne

Pouleen gee my 9m go@ie@ indruk van die Mancobas se daaglikse bestaan na die corlog, @ers in Kattinge, Denemarke, @n later in Qigny-en-Valoaig in Frankeyk. Grethe-Inge Petersen wat saam met die Mancobas by die Birch-kungsaal in Kopenhagen uitgestal het, bevestig FPoaoulsen se herinneringe aan die Kathinge-tydperk toe Mancoba vir byverdienste ag plaashulp gewerk het.

In Fopenhagen beseek @k drig privaat-versamelaars en in Den khongelige khobberetiksamling (Kaninklike prentekabinet) in die Staatemuseum key ek teegang tot die werk van Mancoba em Ferlov. Die drie vergamelaars in Kopenhagen (benewens Mikel Andersen) het werk wat dateer van 1940 tot 1984,

Die tandarts-egpaar Skalling is in besit van Mancoba se eerste

Decrn^rAQ

olieverfehildery wat in I?G@& vir ire Ae gewaardeerr ie.

Hulle het dit bekom toe die Manceabas neg in EFattinge gewoon het.

Die ander twee versamelaars is die skrywer Poul Vad en sy vrou, Rarin, en die direkteur van die Deense Koninklike Forseleinfabriek, Ebbe Simansen, en sy vrou Katherine. In die Glyptothek het ek ook ma die beelde van Ferlov gaan kyk.

Ongelukkig kan ek weens die somervakansie nie Den Frie Udetilling-katalogusse wat in die biblioteek van die Kopenhaagse Ronsakademie bewaar word, raadpleeg nie. Manceba het vir drie agtereenvolgende jare aan die vereniging se tentoonstellings deelgeneem.
wee behind eek
Dig museum vir letydse kung, Louisiana, Ps by Humlebek geleë.
Senewens 200'30 m besaek aan die museum slaag ek daarin om 200'30 nm afspraak te maak met Steingrim Laursen, een van die direkteure van die Museum, Laursen was in 1977 die kurator van die Ernest Mancoba-oororgintentoonstelling wat deur Denemarke gereël het. Verder het hy uiteenlopende stukke van Manceba en Ferlov in sy eie versameling.

Laursen bevestig my vermoede dat Manceba se voorgaande-figuur Verband kan hê met portrette. Alhoewel hy nooit met Manceba daaroor gepraat het nie, vanweë die persoonlike aard daarvan, het hy aanvullend dat Ferlov en Wenga dikwels die modelle was.

Die verhouding tussen portret en totem is 200'30 n Wesentlike onderskeiding in Mancoba se beelding. Daarmee kry die individuele 200'30 al Gemene seagindaskrag.

Op die oorsigstentoonstelling van Mancoba word 200'30 n ekkildery wit 1977 in die katalogus aangedui as 1977 tot die versameling

Centre Nott 1977 | at eft
van die Georges Pemp 3 doudes- en oorspronklike se Mtum in Mayes. My CAF tinte

oe
ohh ofite

navrae by die sentrum om die werk te besigtig het aan die lig gebring dat daar geen dokumentasie oor so 'n stuk bestaan nie. Omdat Laursen die oorsigtentaonstelling vergarg het, kan ek van hom hoor dat dié aankean vir die Fampidau gedeen is deur die vorige direkteur van die sentrum, Pontus Hulten. By my terugkeer in Fparys het ek Ad vergeefs met Hulten in aanraking probeer kom. Sy gehrelaresse ge yvooretelle aur waar die stuk mag wees, het niks aangelewer nie.

wee Reus

By die Funsmuseum in Aarhus is ek ontvang deur Dorte Olsen wat vir 'n jaar in Buid-Afrika skoolgehoau het. Sy het toegesien dat ek die werke van Mancoba wat an daardie tyd in die kluis en Sr eel shi Kak bewaar word, besigtig en die relevante dokumentasie ontvang. Mancoba se ekeidery in hierdie versameling is 'n ekenking van die ingenieur Carl Thyrré. Hy het 'n klousule by sy skenkingadokument toegevoeg an te sê dat hy nie vrywilliglik van die werk afstand doen nie. Thyrré het glo 'n ongelanflike dokumentasie opgebou van andertekende muurskilderye oor die werke.

in die Aarhus-Museum word 1907/1910 as geboortedatum vir Mancoba aangedui. By bestudering van dokumente in die Transvaalse en

Tee DA

SBentrale Argiefbewaarplek het dit vir my duidelik geword dat daar

houtsende geboortedatums vir hierdie kunstenaar bestaan. Mancoba

self wag aonwillig am uiltsluiteel te gee. Daaroan het ek navraag by

die Universiteit van Fort Ware gedoen en an sy studentekaart ward

29? Puquatuse 1904 aangegee.

in 1969 het Mancoaba in die Kunsmuseum van Aarhus ten toon
geathel.

ee + Viborg

Op pad na Holtebø, waar Mancoba ook in 1969 uitgestal het, doen
ek aan by Viborg. Daar kan ek nie dre. Finn Jeppesen en sy vrou,
Dorte, 8 vergameling sien nie. In hulle besit is een van Mancoba
Se aangrependste tekeninge. Dit is afgebeeld in die katalogus van
die Cobracorsigtentoonstelling van 1982. In hierdie getuk gee hy
â\200\230mn deerniswekkende beeld van verwanding. Dit sou kan aansluit by
die kiruigiging van Christus goacs afgeheeld in Eoaby-Johansen

(1947: L108) se boek oor Middeleeuse muurskilderye in Denemarke.

Mancoba maak die tekening in 1947, (n jaar voordat Cobra in Farys

gestig ward. Dit, agmede sy werk voordat hy gefinterneer is, lewer
sale

bewys van Sy unieke varmgewing voordat hy met Cobra in aanraking
kom.

weeet Holtebø

Benewens â\200\230mn amnvattende vergameling Afrikakuns het die Kunsmuseum
op Holtebø ook verteenwoordigende voorbeelde uit dig oeuvres
van Ferlov, Bidle en Henry Heerup (1907-).,

eeoeÂ® Silkeborg

Troeie Andersen is die direkteur van die Silkeborg-Kunsmuseum.

Asger Jarnum se hung en sy private kunsversameling vorm die kern

van die Silkeboerg-Kunsmuseum. Andersen is nie gslegs â\200\230nn kenner van
die werk van darn, Ferlav en Mancoba nie, maar ook van Casimir

Malevich (1879-1928) en eietydse kunetendense. My besoek aan

Blikeboerg was op die vooraand van sy deelname aan â\200\230mn Malevich-

ee

simposium in Rusland. Andersen het die inleidende opstelle in die katalogiese van Ferlov sowel as Mancoba se oorsigte in 1977

geskryf. Van sy pen verskyn ook 'n monografie oor Ferlov,

mR

a
pee
3

Ook hier, by die kunsmuseum wat deur Agger Jorn begin is, is
gul aontvang en gehelp. Weer het ek toegang gehad nie slegs tot
die werk op uitstalling nie, maar ook tot die in die
prentekabinet se kiwis. Verder het Andersen toegesien dat ek
ingae kry in ooreenkomstige geskrifte van Mancoba: sy stuk in
Engels oor die kunstenaar van Afrika. Andersen vertaal dit in
Deens: 'n Afrikaanse Kunstenaar vir die tydskrif Hvedekarn
(Augustus 1942, nr. 4). Verder is daar in die Kunsmuseum se argief
'n Engelse transkripsie van 'n onderhoud wat Andersen met Mancoba
in Parys gevoer het (1972). Albei tekste is in Deens opgeneem in
die Ernest Mancoba-oeuvre-katalogus (LOT) s

Vir Andersen beteken Mancoba se swaai weg van beeldhouwerk na
die piktorale uitdrukking dat hy wil vermy om houtwerk te
lewer in die idiom van Afrika. Nie vernag die beeld nie, want hy in
Europa gekerf het, is terug te voer na Afrika-voorbeelde nie,
maar sou hy egter die voorgaande-konfigurasies wat hy skilder, in

'n Rout kerf, kan dit dalk die geval wees.

Seo. ? Roskilde

Roskilde is toe van Kopenhagen geleë. Digby, in 'n gehuagie,
Kattinge, het Ernest, Sania, en Woanga tydens 1947 tot 1951
gewoon. Grethe-Inge Fetersen herinner haar dat Ferlov in die
kombuis gewerk het en Mancoba op die solder. |

Hulle raak bevriend met dr. Ib en Nette Munkvad. Ib was die

hoat van dig peiqiatrie

inrigting op Ragskilde, die Sankt Hans
Hospita@al. (Dit was in hierdie hospitaal waar Asger Jarn van sy
Frangse bedimiviageding ontslae probeer raak het deur tekeninge var
die pasiÃ©nte te bestudeer.) Mancoba en Ferloav vertaal vir Munkvad
â\200\230a peigiatriese teks uit Deens in Engels.

Verder maak hulle Gok vriende met die Wrem-egpaar, Uwe en

arethe-Inge Petersen. In 1952 stel Manceaba, Ferlov en Fetersen

gaam by die Edicch-kuns

cal am Mapenhagen tern toan.

Sawel die Munkvad- as die Wrem-huishoudings is nie meer
dieselfde ag destyde mie. Hulle kinders en diÃ© se vriende het my
toegang tok die versgamelings verleen.

By die woonplek van die Wreme in Roskilde if ek ontvang deur
Rent Petersen. Grethe-Inge (Uwe ig reeds ocorlede) woan nou in
Ropenhagen, maar sy was ultetedig toe ek met haar in aanraking
wou kam. Kent Petersen was a hulpvaardiqg om die inligting wat ek
van haar benadiqq het vir my deur te stuur. Met ey hulp kon ek â\200\230Ã©n

beeld van Manceaba besiqtiq wat nog glad nie gedokumenteer is nie.

VYerderc het mev. Edirgit Munkvad, die skoandagter van dr. en mev.
Munkvad, my aandag Hevcaete ao dig briewe van Sonja aan Nette
Munkvad wat mou in die Raoskilde-biblioteek bewaar word. Daar is
egter â\200\230n embarga ap vir die volgende SO jaar.

oe4 PaeyS (1 September - SO Oktober 1990)

Mancoba se apenhartige mededelings het lig gewerp op baie vrae en
Giseings wat by my andersoagk in Suid-Afrika antstaan het.

34,1 Ryketentoanstelling

Media-dekking in 1936 was nie juis nie. Mancoba het geen beelde

vir die Departement Naturelle Sake se uitstalling gekerf nie.

tof (â\200\230Sien bekendstelling, 2.) My aannames dat Musician, Figure of a
U â\200\224 MAH MAA
woman vir die doe@l ge@kerf if, was verkeerd.
Ow

o.4,2 Afrika-agteragrand

Dear heer verwarring im die literatuur oor Mancoba se
volksverband. Suid-Afrikaanse branne neem ham Fingo {Rand Daily
Maid, 14 Maart 1934) em Xhosa (NTS-lÃ©er, m. Si?/S041). Vir Foulson
(i967: 29) en Lambert i983: 103) is hy Zoeloe. Mancoba self sien
nie â\200\230n breuk in die Magunichband van Fingacgoeloe nie.

Hy heb sy familiegeskiedenis vertel sao hy dit van By ma
gehoce het. Die Fingaâ\200\231s (gwerwers) het nie met Siaka se
deapotisme akkeard geggaan nie. Daaram moaese hulle uit Zoeloeland
padqee. Die Fingaâ\200\231s vind toe â\200\230'n tuilste onder die Xhoasas in die
Transkei.

Die verhaal van sy moeder se eile familie en hulle uittoag het â\200\230n
anuitwishbare imndruk ap ham gemaak. In hulle geselekanp was â\200\230n
gracak jie riot al so swak van die ouderdam was dat die janger mense
haar moes dra. Toe dig ou mens sien dat sy haar groep se tog
vertraag en dat die afstand tussen hulle en die agtervolgers
krimp, het ey haar familie ocoarreed am haar agter te laat. Deur
die offerdaad het sy verseker dat haar stamggenaote veiligheid
bereik.

in aaneluiting by die rol van mandelinge caorlewering het ook
ter gprake ggekanm sy moeder se waardering vir poGsie., Mancoba is
as kind getref deur die gebruik van taal in gedigte wat hy

verbied is am te bhesig. Omdat hy hierdie dighrepansie mie kan

ye
he F

vVerstaan mie het hy sy ma daarcar uitgevra. Sy verduidelik dat die "ansegbare" gesê moet word vir die weleyn van die gemeenskap. Later in sy lewe sou hy eers beseef dat die "ansegbare" verband haw met khunstenaarakan.

ay moeder heb vir hulle vocu gelees uit Rubusana se Ityala Laan mamele (Verheer van die tweeling) en hulle aangemoedig am gitate daaruit te leer. Sy het Rubusana ge styl aan hulle YOO rGeNGuU && navalgingswaardig. Toe Mancaba student aan Fart Hare wag, heb hy die shrywer apggesaek. om Ander boek wat ey moeder oook aanbeveel het, was van nm Sothoergkhreywer car die moaard ap Sjaka. iDie ghkhrywer se naam het ham antgaan.)
oe 4, 3 Quder damegroaene
in n van one geaprekke het Manceba aandag ggegee aan die betekenia van aquderdamsggroaene in die gemeenskap van ou Afrikas Die regte van di individu binne soadanige groepe en hoe die hele gemeenskan die kades in aq neem. Hy anthau hee sy moeder perioadiek deur die VPOUG van haar groenm opgesoek if en dan het

an

Ruble vir nm ruk hulle huisheudings gelas am te gaan khieinpatte maak. Dig afekeid en terugkams was seremanieel. Die alledaagse

ggebruike artikels {hauers vir water of bier) het daardeur n

dieper theilige) betekenis aangeneem. Dit is hierdie noanodsaaklike agting vir mengwaardigqheid wah Karl Marx volgens hom misggekyk het in sy veceruitekoauings vir nm ander hestel,

Die diepgewoartelde humanisme van au Afrika gaan hand aan hand

met die voargennemde. Sy moeder kan dit vir hulle nie genoed

benadruk mie, dat die mens sleggs mens is vanwee ander menses:

30

ofee \

â\200\234Umut riquimuntu ngebanye abantuâ\200\231. Heb hierdie woorde van gelaat in die mens sluit Manceba â\200\230nm televisie-proogram vir die Franse televigsie ocr ham en ander kungtenaars in Parys wat nie Frans van gehboaarte is nie, af. (â\200\230Die vervaardigers is Agence du Court MÃ©trage @nm ans is genaai am â\200\230nm voarvertoning by te woan.?)

oe 4,4 Mame

Ernest ge tweede naam is Methuen. Onder gy pa ge aanvoering het â\200\230 Qgroen swarkh mense wat by die EBritse magte aangesluit het gedurende die Tweede Vreyheidcarlag vir Lord Methuen kanonne wit Kaapstad noarde toe vervoer. Sy Engels was uiltstekend want hy het anderriggg antvang aan sendingskoele in die Oos-Kaan waar sy pa voor die runderpesepidemie â\200\230n gevestigde beesboer was. Verder het hy as tolk tussen Methuen en die swart werkers in die reqiment apgetree. Sy bewondering vir Methuen is bevestiggg in die naam van ey oudete seunm. Hy het sy hinders ack van die anthutsende beleg van Mafikeng vertel.

Ngungunyana is Mancoba se Sjangaancnaam. Die Sjangaanwerkers wat saam met sy pa op die Camet-myn in Boksburg gewerk het, het gevirra dat ey guers ham oak sa nmoem. Dit ig die naam van die grandlegger van die Sjangaans en in â\200\230Ã©n loflied vir ham kam die volgende etrefe voor: "Ngqungunyana, jy wat soos die gees van â\200\230n vVoOGL i, â\200\230m voel sea graot dat as dit ap â\200\230n boom gaan sit, die beam buig, die bhaam neerbuig", Een van die lofsangers ander die groen mynwerkers het die Mancaoba-cquerpaar besoek en die gediag yoorgedea toe hy die babaseun sien. Mancoba werk hierdie Afrika-

Maan Naas sy westerse maam im as hy sy St Augustine of Canterbury

sea.

anderteken.

we 4h Ved ence

Mancaba het my aan een van ham en Ferlov se naaste vriende, Clarisse Pensa, voorgestel. By haar aan huis hang drie Manceba-tekeninge uit die jare vyftig tae die Mancobas op Oigny-en-Valois in Naar ouers se koathuis gewoon het. Ek het haar eers teen die einde van my verblyf leer ken @m @k kon toe nie â\200\230nm besmek aan die darpie bring mie. Vir dekument@re doeleindes het sy my â\200\230rn huieroloprent van â\200\230nm vakangsie van die Mancebas in Bretagne gewys. Sy g@if het dit geneem vraeq in die Jare sesti q en daardeur kan @k Om aindeuk key van die Mancobas se gesinslewe.

3.4.6 Afrika-kuns

In die MusÃ©e de lâ\200\231hamme en MusÃ©e des arts africaing et ocdÃ©aniens het ek die geÃ©leentheid gekry am Wes- en Sentraal-Afrikaanse beelidhaukuns te bestudeer en am patrane na te gaan tussen Mancoba e@ udtdrukking @n diÃ© van ou Afrika. In die biblioteek van die Mugse@e de lâ\200\231ohamme kan @k ook verwysings ma Rousseau se Le MusÃ©e Vivant key wat Mancoba se brief aan diÃ© tydekrif aan die lig gebring het. Gnqgelukki q kan @k nie Mancoba se opstel oar kulture by kruispaaia wahoin Le MusÃ©e Vivank verskyn heh, in daardie biblioteek apace nie.

3. 4,6 Werke

Mancoba 86 oe@uinee is beskeie in aomvang. Ek kan saver slegs 144

wer ke ansmeacr.,

Sea. but Suid-Afrikaanse stukke

Qnder die dokumente van Naturelle Sake in die Transvaalee en

sentrale Argiefbewaarplek in Fretoria ie vermelding van werk ter waarde van £100 vir kopers in Engeland wat Mancoba met hom sou

Ssaamneem., Hiervan anthau Mancoba weinig, behalwe dat hy 200\230n stuk wat ovir ham betekenigval was vir 200\230nm profesear aan die Landan

Behaal af Ecanamics geneem het. Navrae in London het niks apgelewer mie fkyk 3.2.).

Die Bantu Nadenna wat Mancoba vir die Maria-kapel op Grace Dieu gekerf het in 1929, beskoau hy steeds as Geen van sey belangrike etukke., (Vandaag im 200\230m kapel van die Order of the Holy FParaciete Sisters, Mangini, Swaziland.) Hy anthoau dat hy en suster Pauline indringende gesprekke gevoer het voaordat hy daaraan begin kerf het. Hy was baie ander die indruk van die verantwoordelikheid wat op Maria gerus het en die pligqshesef waarmee Sy 3anm haar oodrag gehocr gegee het.

In Fadth (1936) hervat hy die idee van moederskan en Verantwoordelikheid. Die werk ontstaan na sy kennismaking met Irma Sbhern, Lippy Lipshitz 3n die boek van Guillaume en Munro.

Die band tussen meeder en kind neem hierin 200\234n aerkraggtigheid aan,

Dit vergskil heeltemal van enige moeder-en-kind-vertolking in die Afrika-kuns. Vir Deense kenners van sy werk aan wie ek 200\230n fata

van die etuk gewys heh, if da&arin coreenkams met die kherfwerk van Groenland. (Die 3ienaar van die stuk is onbekend, maar gelukkig het (3n negetief van die foto wat in The Star verskyn het behoue gebly. 3

Mancaoba heb ary aandag gevestig ap 200\230n beeld wat hy vir die

Universiteit van die Witwatersrand gelewer het. Hy kan glad nie

ek

heer onthou wie die professor was wat dit in ontvangs geneem het

nie. Wat hy wel onthou, is dat die stuk mynbou as tema gehad het. Sy Fokuspunt was â\200\230nm mynskag. By uae kerf van die stuk het hy hom besiggg gehou met vrae oa die aard van gemeeniseerde arbeid en die khlemverskuiwing van landbou ma teggnologie. Op daardie stadium het hy geen kennis gedrea van die Italiaanse Futurisme nie. iDie etuk kan tot dusver nmaq mie apgespoor word nie.)

Mancoba herinner ham ack dat hy en sy leerlinge in die jare

U taintig 5 CR Rn ti pet ks Mer eat @ versamel het in die dra@ lanie agter die kollege op Grace Dieu. Hulle het dit aan die Univergit@it van die Witwatersrand se Dia kenint Antroanealoacdie gestuur.

Cincher Maric cobs a ge baAQasieG wad om knapkierie @en â\200\230nm kokedil uit ebbehaut "to give me courage an my way". Al twee hierdie stukke dud oop die betekenja wat die tradisionele kunewerk vir ham ingehau het. Toe hy in IVS die land verlaat, is hierdie hunsvarme nie in dig beetaande kunsamiseums (Jahannesburgse RUNSMUseum @m Suid-Afrikaanse Nasianale Kunsmuseum, Kaapstad) apggeneem mig.

7m 3.4.9.2 Week im Europa

Mancoba is â\200\230m atadiqe werker en daaram if By oeuvre nie gract nie. Verder moet in ag geneem ward dat sy lewe van gebrek aan

materi@le middele dikwels daartoe gelei het dat hy en Ferlov

Verplig was am etukke maar agter te laat as hulle â\200\230n ander tuiste

Moe aBoek,

Mancoha is â\200\230nm verantwoordelike werker. Van elke merk wat hy.

maak, gee hy rekenskap. Vandaar dat sy beelde, skilder- en tekenwerk verskil van die afbruise "spontaneïteit" wat die meeste lede van Cobra geïnderskei.

Vandag is daar enkele werke uit die jare vyftig, sestig en tagtig in sy besit. Ek is toegelaat om hulle te dokumenteer. Bit is opvallend dat al hierdie etekke 'n sentrale konfigurasie gemeen het wat ag

afroen. Sy beeldmateriaal is Afrika-gerig, maar sy tegniek is eintydse met die klem op die outonomie van lyn, kleur en vlak.

\$# BSamevatting

Naam Mancoba se voorgaande-konfigurasies: in sy woerk

hang 'n reeks van James Ensar. Dit stel Christus se integriteit in

Brassed vak, . Mancoba het baie waarde aan hierdie etek aan

Ensar die 'n aanseghbare' daarin durf sy. Mancoba se waardering vir

die religieuse andertoan van die Ensar LS, is tekenend van sy

kunshandtering. Vir hant is die geestelike aspek in kuns

deurslaggewend.,

Deurlappend in Mancoba se oeuvre is 'n religieuse lyn. vroeë etekke was Christelik van aard want hy voer hulle vir die Church of the Province uit. In die werke gesien hy sterk op die natuurlike voorkoms van die gegee: Bantu Nadenna en st Augustine of Canterbury. In die laasgencemde stuk voer hy ook nmoegeset die vereigstes van die kerk-kleding uit. Sy Future Africa kan as 'n volvering van die tendens beskou word.

in 1936 vind daar 'n kentering in sy vormgewing plaas. Dan kien

die aard van die materiaal waarin hy werk groter segginagskrag. Hy

deins mie terug vir verwringing van die natuurlike vorm nie en maak hom gaandeweg los van die spesifieke model: Nadenna, Nusician, Figure OF & woman en [mn macvenckind-reliÃ©f. Al hierdie verkenningse weg van die dwinglandy van nabaatsing vind neerslag in Faith.

Voor Mancaba ma Eurage vertrek, het hy ham reeds loggemaak van die tirannie van mabootsing. In die verband (sa neem @k aan} ghraag Gbhern, Lipshitz, Deiambea en die boek van Guillaume en Munro hom. As hy in FPareys kom, is hy anmtvankilik wir â\200\230n veranderde VOR mOGwT mG.

Tot dugver verantadsaanm kuneghistarici die betekenia van Guillaume en Munro gee boek en Manceba se besoek aan die British Musg@um. Daan weed aiateded aanvear dah Mancaeba eera in dig MusÃ©e de iâ\200\230hamme met Afrikackuns in aanraking kom (Bille, 1949 en Andergen, if??, beide gander paqinering). Manceba besigtiaq die vYergameling van Afrika- en Oseaniese kuns in die British Museum enkele maande voor hy Kemmis maak met die versameling in die MusÃ©e de i hamme.,

In 1939 en 1940 andersoek Manceba die selfetandigheid van iyn, kleur en viak. Sy verkenningse bring aan die lig dat assoasiasie â\200\230n rol gpeel. Die simmetriese plasing van spirale af â\200\230n Sigsag kan

&Secggiagsies wek: hulle word ge@laatetrekke, Die moauntlikhede van

if

. s

aseagiatiewe dyn is legia as â\200\230nn mens ma sy "Simnetri eseâ\200\235 tekeninge tqesiqte/maskers) in die kunsmuseum van Silkeberg en die Skalling- of Jacebsenvergameling kyk. In cdieselfde periade

gebruik hy soortqelyke tekenmiddele in â\200\230n verdere nan-

oy

if

referensiële hoedanigheid tdie iyn- @en vlek-tekeninge in die
RUN SMuUeseum, Silkeboard).
Ne die Tweede Werelddoorlog verken hy dieselde merke drie-
dimensioneel en weer eens wek hulle MOS8Lasies met maskers of

portrette theelde in die Munkvad-vergaming). Dit is amk in
hierdie periade dat hy die kubanamie van die dravlak ma vare
Gbreadng. Tusgen @lke kle@urviak en lyn is daar die alamteenwoordige
draviak fanbeskilderde seiddaek): skilderye in die La Ceaur-,
Murnveade @m Var Stui jvenbergqversamelings. Hierdie beelding kenmerk
gy ghkhaliderwerk van die jare vyftigq.

In die jare sestig begin hy stelselmatig die kleurviak oplos in
anafhanklike kleurtoetse., â\200\230n Tatemfiguur wat verwantskap toan
met die kota-grafbeelde van Zale begin â\200\230n sentrale plek op sy
prentviak inneem. Die gestalte bly dominant tot aan die einde van
Gie jare taggtig. Hulle neem vergekillende â\200\234personagesâ\200\235 aan. Soames
is hierdie kanfiguragies militant iskilderye in die KUNST MUSEUMS
van Aarhus en Silkebarq) @n sluit mulle aan by sy St Augustine en
Canterbury.

Ne die bevestigende militante figure is daar â\200\230'n periode waarin
nivellering van die duidelike vorm voorkam. Dan wend Mancoba hom
tot oliemastelle en gebruik hy amper uitsluitlik die
landskapformaat. Uit hierdie nivellering van die duidelike vorm
antetaan â\200\230m kalligrafie. Hierdie beelding neem car in sy resente
tekeninge (1990),

Vandagq is Mancoba bejaard en hy gskilder in daglig, daaraan het
ek ommy afeprake (twee heer per week) vir die aand gere@i. Hy is

:

cdruk aan die skilder vir 'n tentoonstelling aan die einde van

1991 by die Middel Andersen-Kunstsaal in Kopenhagen. Toe ek verlede
jaar sy jongste tekeninge sien, het dit my opgeval hoe daar 'n
formaatverskuiwing plaasgevind het. Sy totems verander in
elegante ghriftekens.

oRonnemeliys

te Publikasies thoeke, tydskrifte en dagblaaie)

Alexander, F. is. Runs in Suid-Afrika sedert 70, Kaapstad:
A.A. Balkema.

Andersen, T. i???, Ernest Nanceba. Kopenhadsen: Eks-Skolens
Trykkeri.

Berman, E. 1970 en 1993. Art and artists of South Africa. Cape
Town: A.A. Balkema.

Bille, E. 1969. Ernest Nanceba. Holsten Kunstmuseum.
Stryd-dohansen, & i40, Ben danske Billedhibel, Kopenhagen:
Gyldendalkebooghandel Nardigk Forlag.

Cape Times (The): Exquisite werke in wood. 1992 SIGS.

Cape Times (The): Native sculptor to get Ads chance. 1994.
Figlan, M. if G2. Ntate Sekato, Staffrider, Band &, Nea. 2.
Bransem, H. i1991. Dik eie kuns in Suid-Afrika. Sc aktGvil Ver
Anveitho-uitgewers.

Grace Dieu Bulletin, Desember 1934.

Guillaume, F. & Munro, T. 1968 terdruk van iVeae-uitgawe).
Primitive Neera Sculpture. New York: Hachet Art Rooke,

Lamserh, de, iVas. Cebra. Loandan: Sotheby Publications.

Landag, & iVha. Gerard Sekate. Randburg: Dictum.

Lipshitz,
Manca es ,
Vivant.
Mancaha ,
AUGUSTUS.

Pariccds& .

Linienm, iS Oktober,

Ndebele,
through h
Neve, C.
Poulsen,

Forlag.

a
{.
O.

oe

ge
wd ae

NN.

is

iov4, Leen

it
ant ot

Wi os

19o2

IGae

4 v
LISS

remaster

pain

196?

Rand Daily Nari

Rankit, E

star (The?

ae

/~

TRCN Scart ,

*

â\200\235

?

iy

MH

Las

Negra Âç

1. Gerard Sekat

intreadu

ction

o, The African Drum, dune.

ala connaissance.

Le MusÃ©e

Â» Ben Afrikanske Kunstner. Hvedekarn, mo. 4,

Â»Â« FPraechtvaers&

Band io ona.

Â» Reticent, he

tings.

Â« World

(The.

Staffrid

Underweaad.

Crafts

Soud pt or

Neer Fh,

am negerkunstens st

&

expressed Aids phile

er, Band & Ne. 3.

Landan: Thames and

Caouncid. Copenhagen

& ambition realised,

iiperdoader.

sephy of life

Hudsan.,

Hast & Sans

Laff i946

Images at wood. Vea ane Art Gallery.

ane ee

oo. Came Re

at angi

Van der Hergjden,

stud jvenber @.

wie EG" 2 Ge
Ndebele,
Fetersen ,
Stagletan
uit Kerk-
Valerie,

Qur Lard

&
MN.
kK:
%
rics
di

sing eee

a fF,

Vay,

ae

Varcler

tule

PSS We

5 Neen

set ook Africa

- Amster

rehip ain

_ mea

ae 7

SeGr aven

&. Cobra
Pere

a

CSL CSS L235),

dam: Be Berige Bij.

QGther Lande. Westminister: & PF

Oo

â\200\224

a
iP

40 jaar later. Collectie Karel P.

hages: SOY it@everis.

OfLGGS aan Figlan, M.

ws SASS 1

Leora

O27 TS iS

e Moeder Cae

aan Paid
gd Ooo ORY

cg
eee

rete, Th

P/O SiS aan Miles,

es, ÂfÂf.

Vee aan Miles, Âf.

@ Community of the

i:

met aaaiing

Resurrection

of

wee Onderhoaude

Andersen, Troele. Silkebarg 24/04/1990

Featherstane, Robert. Belvedere, Kent 1B/Oa/s1 990,

Laursen, Steingrim. Humle@bwek Bi/soa/sisoo,

Mancaba, Ernest. Gesprekke tydens Julie (Parys), Augustus
ikopenhaggen) em September - Oktober (Parmys) i990,

Mariya C.F. Landen OF /08/1990,

Papter germ, Ludwick. Landen 10/On sooo,

Foulsen, Christian. Olhalm i9/oea/isso,

Ntambela, Edith. Geanmrekke tydens April (Alexandra) en Auquetus
iDiepkiaof) ia,

ae Brqivale stukke

Se 4, NTS-i@ere in Tranevaalse en Sentrale Argqiefbevaarplek
Neo, S38/400, 05/02 7/1934

No. Sif /SO011 Naturelle Sake Ne. PR SSS8, 08/06/1938
Algemene amsendbrief, Na. F LGA), OB2/OF / ISR

NGA SS / e257 5 OA SOF JL SBS. OB/07 Oe aan Sas 07

NGO eek eS eS SB

Na. 216/4i/ii, OS/12/1940,

o.4,2 Universiteit van Fort Hare

Student's Mecard Card, South African Native College, iI9So.
wet. 3 Leegkamer vir Histariese Dokumente, Universiteit van die

Witwatersrand

Bantoe Weleynttrust, SE/iO/ i939,